

———— Váradi Nagy Pál

BALÁZS IMRE JÓZSEF

VIDROLÓGIAI GYAKORLATOK

Elmés Nemes Paulus Magnus de la Oradea
(homázs)
„írta az Eggy Vidra”

még áznak a versben a sok kicsi vidra
még pletyka a felszín a mély noha kuss
de látod amottan na megyek halászni
mert éhes vagyok

*

öreg folyóvíz
egy vidra ugrik bele
hal riadása

*

vidra ha győz itt van újra
(s hártás ujjú vég-helyen
magát a hal még kifújja)
az erdő-folyó életem
– messze réved s szól a vidra –
pompás táj, az é – de nem

*

látok én egy másik állat
melynek neve vidra
blogja ohne önsajnálát
nem költünk papírra

*

mért legyen én, mér' pont vidra
kiterítenek úgyis
mért ne legyen én pont vidra
kiterítenek úgyis

*

lenni én egy metafora
vízbelakó vidra
szutykos úrnek csillagpora
s a felmosó vödre

*

a vidra téli nagykabát
a vers faragta vállfán
és benne éli ki magát
hisz pőre volna gyáván

*

írása kis halastavában
áll a vidra

*

(morgensterni idill)

rég nem félek a vidrától
hadd ropogjak ha elkap
féltem tőle hosszú távon
nincs mit félnem ily

megette

*

———— Nagy Miklós Kund

SZERKESZTŐK LIMERICKBEN

(KOVÁCS ANDRÁS FERENC)

Búsképű, versláb a legója,
százfélé bolyong az egója.
Jambusok guruja,
cselló és furulya.
Csodálja Timbuktu s Nagoja.

(LÁNG ZSOLT)

Volt egy úr, egykettő híre kelt,
boldog volt, ha a borz énekelt.
Tottja-e a Tója?
Vagül a faszója.
S megújult, ahányszor éve telt.

(DEMÉNY PÉTER)

Széplélek, líráján sok a húr,
hódító, érzelmes trubadúr.
Hányszor és hol ment el,
ha folyton kommentel?
Szól a hölgy, ha néha odanyúl.

(VIDA GÁBOR)

Ír az úr, terepe széppróza.
Sosem volt királyok matróza.
Erdélyben a telke,
ahol az ő lelke.
Sztoriit gyalog is aprózza.

(SZABÓ RÓBERT CSABA)

Slammerek közkedvelt bácsija,
magasra dobta a Dácsia.
Heve, mint a napé,
vörös a kanapé.
Honi a rémmese? Bécsi-e?